

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 270. — ŠTEV. 270.

NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 17, 1931. — TOREK, 17. NOVEMBRA 1931

VOLUME XXXIX. — LETNIK XXXIX

PRICETEK VELIKIH VOJAŠKIH OPERACIJ OB NONNI

GENERAL MAH ČAN ŠAN, KI GA PODPIRA HSUE LIANG, JE ŽE NAPADEL JAPONCE

Poveljnik kitajskih čet v Mandžuriji je že vtretič odločno zavrnil zahteve japonskega generala. Japonci nameravajo zasesti važno mesto Tsitsihar. — Čang Hsue Liang bo dal na razpolago trideset tisoč vojakov. — Japonci pravijo, da ne omalovažujejo Lige narodov.

TIENTSIN, Kitajska, 16. novembra. — V kitajskih krogih tega mesta prevladuje mnenje, da so se danes začele onstran reke Nonni velike vojaške operacije. Boji, ki so izbruhnili, bodo bolj obupni in krvavi kot so bili kdaj izza vpada Japoncev v Mandžurijo.

Mandžurski general Mah Čan Šan je že vtretič odločno zavrnil zahteve vrhovnega poveljnika japonskih čet, generala Honja.

Honjo namreč zahteva, da mora Mah povesti svoje vojaštvo preko tračnic kitajske vzhodne železnice, pri kateri je Rusija tako zelo interesirana ter prepustiti Japoncem kontrolo nad kitajsko železnico med Taonanom in Anganchi. Honjo pravi, da bi se Japonci umaknili edinole v slučaju, če bi Mah ugodil tem zahtevam.

Tokio, Japonsko, 16. novembra. — Neko japonsko poročilo iz Harbina naznanja, da je mandžurski general Mah Čan Šan ob jutranji zori vpriporil napad na japonske postojanke pri Tahsingu ter da se vrše vroči boji.

General Mah Čan Šan je uvedel ofenzivo, ker se zanaša na pomoč 30.000 vojakov, katere mu bo poslal Čang Hsue Liang, ki so ga Japonci odstavili kot guvernerja Mandžurije. Mah bo izvedel še pred četrtkom odločilni udarec, kajti v četrtek bodo že dospela japonska ojačenja v Mukden.

Japonski generalni štab je poslal na bojišče večjo število zrakoplovov.

LONDON, Anglija, 16. novembra. — "Daily Mail" je dobil iz Tsitsihara brzojavko, da so vrgli japonski letalci trideset bomb na kitajske postojanke ob Anganchi, pa niso povzročili škode.

MUKDEN, Mandžurija, 16. novembra. — General Honjo ni v tukajšnjem japonskem glavnem stanu prav nič tajil, da so Japonci prodrli že precej proti severu ter da nameravajo zasesti Tsitsihar.

Ako bo prišlo do tega, bo padla krivda na kitajskega generala Maha, ki baje resno ogroža japonske postojanke.

Zastopniku "Associated Press" je rekel Honjo:

— Evropejci domnevajo, da so v Mandžuriji take razmere, kot so na primer v Evropi. Mislijo, da zamore japonska armada kar meni nič, tebi nič, oditi, nakar bi jo nadomestila kaka kitajska oblast. To pa ni res. Umaknitev japonskih čet je naravnost nemogoča. Mandžursko vlado je treba tako reorganizirati, da bo zamogla vzdržati mir. Tega pa ni mogoče kar preko noči storiti. To bo trajalo več mesecev, nemara več let. Mi bomo storili vse, kar bomo mogli, da bomo spravili to zadevo v tek.

— Če se nočemo vkloniti zahtevam sveta Lige narodov in če nočemo odpoklicati svojega vojaštva, ni še s tem rečeno, da ne uvažujemo Lige narodov. Varnost japonske lastnine in zaščita japonskih življenj sta nam pa nad vse.

— Kitajci širijo svojo bojno črto, kopljejo strelne jarke in koncentrirajo silne množine vojaštva. Vsega tega ne moremo mirno gledati.

Proces proti majnarjem v Harlanu

MUČITELJA OTROKA PRED SODIŠČEM

Mačeha je imela otroka zaprtega v omari. — Otrok je bil prepeljan v bolnico. — Stariši pridejo v petek pred sodišče.

WASHINGTON, D. C., 16. novembra. — Deset dni potem, ko je nek policijska rešila 13 let staro Edith Riley iz omare v stanovanju njenih staršev, je porota Columbia okraja izrekla obdolžbo proti očetu Harry L. Riley in njeni mačehi Elsie Riley.

Brat in sestra mučenega otroka sta izpovedala, da je mačeha zadnja štiri leta imela skoro vedno Edith zaprto v omari.

Deklina je bila vsled pomanjkanja zraka in hrane tako oslabiljena, da je bila takoj prepeljana v bolnico, kjer bo morala ostati najmanj šest mesecev.

Stariša so sedaj na svobodi pod jamščino \$2500 in prideta pred sodišče v petek.

IZGUBLJENI NA MORJU

Osem oseb, ki so se podelale v nedeljo z motornim čolnom na morje, še vedno pogrešajo.

MILLVILLE, N. J., 16. nov. — Tri učiteljice in pet njih prijateljev se je z motornim čolnom odpeljalo na morje v nedeljo dopoldne in do sedaj se še niso vrnil. Najbrže jih je vihar odnesel na visoko morje.

Obrežni parniki, aeroplani, ribiški parniki iščejo ob obrežju New Jersey, pa do sedaj jih še niso našli.

V družbi so bili: Isabelle McCaughey, stara 25 let, Alma Meyer, 26, Hannah Evan, 21, njen brat Irwin Ewan, 18, Harper Chance, 18, in trije bratje Roe, Kenneth, 15, Harwood, 17, in Marshall, 18 let.

Motorni čoln je last Chancejevega očeta in družba se je odpeljala v nedeljo malo pred poldnevom. Ker se do jutraj niso vrnil, je Chance naznanil oblastim.

Celo noč in proti jutru je ležala gosta megla nad morjem, vsled česar so izgubili smer in mesto, da bi se vozili proti obrežju, so krenili na široko morje.

Kolikoli je znano, nimajo s seboj nobene pitne vode. Kabina na čolnu nima dovolj prostora za vseh osem oseb.

SNEG IN TOČA

ROCHESTER, N. H., 16. nov. Danes je tukaj snežilo dve uri, nato je pričelo deževati. Ponoči pa je padala toča in jutraj je bilo vse zamrznjeno.

POGREB

pokojne Mrs. Josephine Peshel bo v četrtek ob desetih dopoldne v mašo v cerkvi sv. Brigite, St. Nicholas Ave., Ridgewood, L. I., na pokopališču sv. Trojice.

IZŠEL JE
SLOVENSKO-AMERIKANSKI
KOLEDAR
za leto 1932
CENA 50c
'GLAS NARODA'
216 W. 15th Street
New York City

ZAGONETEN SAMOMOR

Peljala sta se z zabave domov. — Žena je potegnila možev revolver in se ustrelila. — Vzrok neznan.

NORWALK, Conn., 16. nov. — Mrs. Frederick R. Buckley, stara 35 let, se je ustrelila, ko se je s svojim možem peljala z neke zabave domov v avtomobilu.

Buckley je imel navado nositi s seboj revolver. Ko pa je šel na domačo zabavo k nekemu svojemu prijatelju, je djal revolver v svojo suknjo. Na poti domov je njegova žena potegnila revolver iz žepa in predno ji je mogel mož zabraniti, se je ustrelila v glavo. Bila je na mestu mrtva.

Buckley je pisatelj kratkih pripovedi in novel. Dobil je že za svoja dela tudi nagrado. Posebno piše povesti iz divjega zapada.

Mrs. Buckley je bila doma iz Chester, Pa. in je bila kot gledališka igralka pod imenom Helen Curry. Kot igralka je uživala velik sloves.

Buckley je bil rojen v Angliji. Takoj, ko je prišel v Ameriko, je pričel pisati za razne časopise, pozneje je sam izdal neko revijo, slednjič pa se je popolnoma posvetil pisateljevanju.

Njena mati je nevarno bolna v New Yorku. Njen brat Thomas A. Curry je tudi pisatelj. Zapušča devetletno hčerko.

DEKLICA JE IZGINILA

Bankirjeva hčerka je izginila. — Kovčeg in dve obleki pogrešajo. — S fanti se ni pečala.

WELLESLEY, Mass., 16. nov. Vpokojeni profesor glasbe, Hamilton C. MacDougal, je naznanil policiji, da je 17 let stara Rosemary Palmer Gilding, hči bankirja iz Londona, izginila.

Profesor MacDougal je rekel, da je deklina bila v njegovi hiši 14 mesecev. V soboto pa je izginila med 3. in 5. uro popoldne. Ko so zapazili njeno odsotnost, so tudi našli, da je izginil njen kovčeg z dvema oblekama in suknjo.

MacDougal si ne more misliti, zakaj bi bila deklina zapustila dom. Pravi, da je poznala malo ljudi in še ti so bili samo prijatelji njegove družine.

Občevala ni z nobenim fantom, kot z onimi, ki so občevali v MacDougalovi hiši. Odkar je prišla v Ameriko iz Londona, je bila vedno pod nadzorstvom svoje guvernante. Tudi z dekleti v okolici ni imela nikake posebne zveze.

NADŠKOF SEDEJ ODŠEL V POKOJ

Papež ga je razrešil nadškofijskih funkcij in ga imenoval za titularnega nadškofa v Eginu.

RIM, Italija, 31. oktobra. — Goriško-gradiščanski nadškof Mons. Francšek Sedej je zaradi svojega slabotnega zdravja in starosti prosil papeža, da ga odveže škofijskih funkcij. Papež je njegovo prošnjo sprejel in ga imenoval za titularnega nadškofa v Eginu.

Ta brzojavka je napravila porazen vtis na vse goriško ljudstvo, ki mu je bil nadškof dr. Sedej v sedanjih najtežjih časih velika opora. Vsi se s skrbjo vprašujejo, kaj jim bo prinesla bližnja bodočnost. Primorskemu ljudstvu je ostal edinole še tržaški škof Fogar, ki se razume njegov položaj in mu skuša lajšati nezno tujerodno breme. Ali ne bodo morda sedaj na Goriškem zavladale enake razmere kakor v Istri in okrog Reke.

Goriški knez in nadškof dr. Fran Sedej se je rodil 10. oktobra 1854. Študiral je v Gorici, kjer je bil posvečen v duhovnika 26. avgusta 1877. Kot kaplan je služboval eno leto v domačem kraju, nato je odšel na Dunaj. Vrnil se je kot doktor sv. pisma in nastopil službo profesorja v goriškem centralnem semenišču. Po nekaj letih je bil imenovan za ravnatelja "Augustineja" na Dunaju. Leta 1898 ga je kardinal Missia imenoval za stolnega kanonika in dekana v Gorici, leta 1906 je bil imenovan za nadškofa. Letos je 25. marca praznoval 25. letnico svojega škofovanja.

Dr. Sedej je bil Cerkljan in že kot tak mož jekleneja značaja in mehkega srca. Poleg vsega pa je bil izredno naobražen. Ta njegova svojstva so mu na mah osvojila srca ne le Slovencev iz Goriške, marveč tudi sosedov iz Furlanije.

V zadnjem času je bolehal. Doživel je sedem križev in sedem let. Starček je le s težavo in največjim samozatajevanjem vršil med svojim ljudstvom svojo težko službo. Sedaj je odložil svoje breme. Ljudstvu je dal vse svoje moči, kar bi mu najrajši dal, ni mogel. To je bilo poleg starosti in boleznih vzrok, da si je zaželel miru in pokoja.

CERKVE NAJ DELAJO. NE PA MOLJO ZA POMOČ

Protestantovski pastor dr. Minot Simons v New Yorku je obsojal duhovnike, ki prireajo molitve za brezposelne.

— Zdaj ni naloga cerkve, da kliče božjo pomoč, da bi brezposelni dobili delo, temveč da ganejo človeška srca, da store vse, kar je mogoče, da pomagajo nesrečnejšem v tem času nesreče, — je rekel dr. Simons.

no pod nadzorstvom svoje guvernante. Tudi z dekleti v okolici ni imela nikake posebne zveze.

Njen potni list je bil izdan za šest mesecev in nameravala je ostati pri MacDougalovih še pol drugi mesec.

PREBIVALSTVO NAPETO ČAKA PRIČETKA OBRAVNAVE

HARLAN, Ky., 16. novembra. — Velika napestost vlada v štirih okrajih Harlan premogarskega okrožja, ko se sodnijske oblasti pripravljajo na obravnavo glede ubojstev, ki so se zgodila poleti v tem okrožju.

Nad trideset mož se nahaja v senci električnega stola, ker so bili udeleženi pri komunistični vojni — kot nekateri listi nazivljajo ta boj med delavci in kompanijami — kjer je bilo ubitih sedem mož preteklo poletje. Vse harlansko okrožje je odločno proti temu, da bi se kaj takega še kdaj ponovilo.

Harlansko polje je sedaj mirno in je že mirno tri mesece, toda pod površjem vlada še vedno velika napačnost. Harlan pa je na straži. Razburjeni okraj je s pomočjo Ameriške legije zadušil 'komunizem' in njega pripadnike poglaval v skrivališča.

Le malo "komunistov" je še raztresenih po hribih in dolinah jih ne marajo izzivati, da bi zopet pričeli z vojno. Harlan se spominja svojih mrtvih.

Okraj je videl pravo vojno — komunistično vojno. Puške so pokale po hribih in nekaj teh pušk je še vedno v gorah.

Nekaj komunističnih agitatorjev, ki so prišli iz New Yorka in Chicago in ki so nahujskali nesrečne majnerje, so zbežali, od koder so prišli. Nekateri pa se nahajajo v ječah in čakajo na sodbo. Oblastveni pogoni so iztrebili njih shajališča in urade. Nevarnost je pa še vedno.

Prvi, ki je padel kot žrtev teh bojov, je bil deputy šerif Jess Burnett, za čigar umor bo v sredo prišel pred sodišče Bill Burnett v Sterling, Ky.

POPRAVEK.

Včeraj je pri zaporedni številki "Glas Naroda" nastala neljuba pomota. Namesto štev. 274 se ima glasilni štev. 269.

Denarna Nakazila—

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		
Din 500	.....	\$ 9.45
Din 1000	.....	\$ 18.60
Din 2500	.....	\$ 46.00
Din 3000	.....	\$ 54.90
Din 5000	.....	\$ 91.00
Din 10,000	.....	\$ 181.00

V ITALIJO		
Lir 100	.....	\$ 5.70
Lir 200	.....	\$ 11.20
Lir 300	.....	\$ 16.65
Lir 500	.....	\$ 27.15
Lir 1000	.....	\$ 53.75

Vsled pomanjkanja ameriškega denarja na trgu v Evropi, se začasno plačuje tam premium na ameriške dolarje. Vsled navedenega naplačila smo obvezani povišati pristojbino za izplačila ameriških dolarjev kakor sledi: —

Pristojbina znaša sedaj 75 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—; za \$35.— 88 centov; za \$40.— \$1.—; za \$45.— \$1.13; za \$50.— \$1.25; za \$100.— \$2.50; za \$200.— \$5.—; za \$300.— \$6.—

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam pismenim potom sporazumejo glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbine 1%.

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Telephone Barclay 7-0300

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopis brez podpisane in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejeto bivališe naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

ARMADA NEZAPOSLENIH NA POHODU

Iz malega mesteca Yemassee v South Carolini poročajo: —

— Grede, grede nepregledne so njihove vrste, brez konca in kraja. Grede mladi in stari, zdravi in navidez veseli, slabotni, kruljevi in šepavci. Grede skozi to malo mesto, ležeče ob veliki obrežni cesti. Grede proti obljubljeni deželi Floridi.

— Nezaposleni so, in to je vsakoletna zimska selitev armade nezaposlenih proti jugu, da se izognejo mrazu in strahotam severne zime. Sleherno leto je bila ta armada velika, toda še nikdar tako velika kot letos.

— Lačni so, zaviti v eunje, za vožnje prosijo, obesa se na osebne in tovarne vlake. Večinoma pa grede, nekateri se plazijo, nekateri ob bergljah. Ta ali oni se na malem vozičku poriva naprej. Industrija mu je odsekala eno ali pa obe nogi.

— Pa niso samo možje in fantje. Med njimi so tudi ženske z otroci v naročju, nekatere v zadnjem mesecu nosečnosti. Nekateri imajo po dva, nekatere po pet otrok. Za hip se ustavijo, malo poprosijo, pa hajd, naprej na pot, proti obljubljeni deželi — Floridi.

— Prednje straže te silne armade so že dospele v Florido, dočim skušajo floridske oblasti v obup in naporih uveljaviti.

— Podobne postave skušajo uveljaviti tudi v Georgiji, South Carolini in North Carolini in jih izvesti, magari s pomočjo bajoneta.

— Prejšnja leta je bilo drugače. Prej je dobil sleherni nezaposleni delo, suženjsko delo seveda, pri katerem se je izmačil in izstradal do smrti.

— Danes pa kaj takega ni mogoče. Danes so celo kaznilnice in jetnišnice prenapolnjene.

— Občinske blagajne so prazne, in iz njih niti učiteljev ne morejo plačevati. Ječ in kaznilnice je premalo in so premajhne, da bi za kazen zaprli tisočere nezaposlene.

— Boje se, da bo moralo to zimo stati domače prebivalstva v krušnih vrstah, česar se dosedaj na jugu ni še nikdar zgodilo.

— Govore o nemirih in izgredih in celo o revoluciji. — Pobožnjaki kažejo proti nebu, govore, da je to božja volja, da jih Bog kaznuje za njihove grehe ali za grehe njihovih starišev.

— Armada lačnih in razčepanih pa koraka. Bose noge krvave na trdi, mrzli, cementirani cesti.

— Armada brezposelnih, korakajoča skozi deželo izobilice.

— Žitnice so do vrha naložene z žitom... Vseposod se videti nepregledne skladovnice bombaža. In vseposod se blešče napisi: — Trampom in bumom je prepovedan vstop!

— Armada nezaposlenih koraka v temno noč.

GENE TUNNEY BO PESTOVAL

Bivši boksarski šampion bo v kratkem postal oče. — Otrok bo rojen v New Yorku.

Kot so izdali njegovi prijatelji, bo Gene Tunney v kratkem postal oče. V nekaj dneh se morajo namreč njegovi ženi, rojeni Polly Lauder, dopolniti dnevi in bo šivilja dala. Kot pravijo zdravni-

ki, se bo to zgodilo kmalu po 20. novembru.

Sicer ni bilo povedano, kje bo dedič Lauderjevih milijonov zagledal luč sveta, vendar pa vsi domnevajo, da v New Yorku, kajti Mrs. Tunney se zadnje čase drži blizu New Yorka.

Prejšnji boksarski šampion in Polly Lauder, ki prihaja iz odlične rodbine, sta bila poročena v Italiji v oktobru 1928. Nato sta ostala dolgo časa v Evropi. Po povratku v Ameriko sta živila izmenoma v New Yorku in na posestvu ženinega očeta v državi Maine.

52. KONVENCIJA STAVBINSKIH IN POSOJILNIH DRUŠTEV

Poroča Jos. Steblay.

Dne 13., 14. in 15. oktobra t. l. se je vršila v Peoriji, Ill., 52. konvencija stavbinskih in posojilnih društev države Illinois, kateri je prisostvovalo 379 delegatov in 80 gostov. Med temi je bilo 39 Poljakov, 36 Čehov, 5 Hrvatov in 3 Slovenci. Rojak Frank Grill je zastopal stavbinsko in posojilno društvo "Slovenski Dom", jaz pa Jugoslovansko Stavbinsko in Posojilno Društvo in rojak John Kochevar je prisostvoval kot gost.

Konvenciji je predsedoval predsednik Lige stavbinskih in posojilnih društev, g. Frank Petru iz Chicagoa, ki je v daljšem otvoritvenem govoru označil velik napredek teh ekonomskih organizacij v zadnjih dveh letih. Delo, ki so ga te organizacije izvršile v zadnjih 52 letih v korist delavskega ljudstva te dežele je naravnost ogromno; vsaj tako je bilo povzeto po raznih poročilih liginih predstavnikov.

Konvencija se je vršila popolnoma mirno, brez vsakršnega vmešavanja politike ali postranskih zadev. G. Petru je vodil konvencijo v splošno zadovoljnost vseh in navzoči delegati so se ves čas točno držali programa, kar je veliko pomoglo, da je konvencija v najkrajšem času končala svoje dela za večjo korist stavbinskih in posojilnih društev in njih članstva.

Dan pred otvoritvijo konvencije je bil prirejen koncert, pri katerem so sodelovali tudi učenci in učenke mestne višje šole. Jako lepo je nastopal šolski mešani zbor, ki je žel aplavz za aplavzom, ki je zapel "Hej Slovani". Predsednik lige, g. Petru, ki je rodom Čeh, se je v imenu delegacije toplo zahvalil mestni upravi in občinstvu za gostoljubni sprejem delegatov.

O delovanju lige je g. Petru podal obširno poročilo. V letu 1930—1931 so imela stavbinska društva velike težkoče, ker so banke odklonile skoro vsako pomoč, toda vkljub temu so stavbinska in posojilna društva v državi Illinois napredovala, nasprotno pa je veliko bank zaprlo vrata. Vlagatelji so imeli velike izgube, nekateri so celo prišli ob vse. V teku leta je imovina društev narasla za \$21,000,000, medtem ko se cenijo izgube vlagateljev na bankah nad \$80,000,000. To je en najlepši dokazov, da so stavbinska in posojilna društva bolj varna kot banke. Državni zakoni protektirajo vlagatelje stavbinskih društev, kajti liga skrbi, da njen pravni oddelek skrbno pazi na državno postavodajo in prepreči vsako predlogo, ki bi bila škodljiva stavbinskim društvom, da postane zakon, obenem pa gleda na to, da zbornica sprejme nadaljne varnostne zakone v korist članstva in društev.

Omenim naj, da je g. Petru, poleg drugih resolucij koristnih za stavbinska društva, predložil resolucijo za popravek 18. amendmenta k ustavi. Razvila se je živahna debata, v katero so posegli delegati Cook okraja, med temi gg. Cyril J. Randus in J. P. Rebički in zastopniki po deželi. Predloženo resolucijo so mestni časopisi priobčili v celoti in to je tako raztogotilo delegate izvenmestnih krajev, da so zahtevali poimensko glasovanje, kar je pripomoglo, da ni bila resolucija sprejeta.

Poročilo tajnika lige, g. W. B. Whitlock, je bilo skoro slično poročilu predsednika, edino da je on še omenil nekaj o vzajemnosti American Saving Building and Loan Institute of Illinois, Chapter 64, o čemur sledi pozneje.

Konferenca tajnikov je bila zelo zanimiva. Razpravljalo se je o napovedi dviganja denarja, o izplačevanju članom, ko potečejo delnice ali pa pred njih dozorelostjo. Iz poročil je bilo povzeto, da društva po deželi, ki so po članstvu in imovini manjša kot pa nekatera po večjih mestih, nimajo skoro nobenih težkoč v tej delovni, so pa prizadeta velika društva, ki pa vkljub tem poslujejo in izplačujejo vloge svojim članom.

Dognano je bilo, da so stavbinska in posojilna društva bolj varna kot banke, in to pa iz teh razlogov:

1. društva ne plačujejo velikih

plač svojim uradnikom in direktorjem;

2. društva ne plačujejo visokih najemnin;

3. dobiček se razdeli med delničarje;

4. posojila so restriktivna na prve vključbe svojim članom;

5. Povprečni izdatki ne presegaajo na en odstotek, in

6. dosedaj ni propadlo niti eno stavbinsko in posojilno društvo v okraju Cook, kar je zelo značilno v teh časih, ko skoro vsak dan poči ena ali druga banka.

V Chicagoju je skoro 75% prebivalstva, ki nima nikakega pojma varnosti vlaganja denarja pri stavbinskih in posojilnih društvih, in zato bi bilo potrebno, da društva započne reklamo v časopisju in tako seznanijo prebivalstvo kje lahko bolj varno in obrestovnostneje vlagajo svoje prihranke.

Na konvenciji je bil tudi g. H. M. Bodfish, Building & Loan Institute of Illinois, Chapter 64 of United States League. Poročal je o delovanju U. S. Lige, o pažnji njenih zastopnikov v kongresu, da ne sprejme stavbinskih društvom kvarljivih zakonov, kar je stalo ligo v zadnjem letu nekaj nad tri tisoč dolarjev. Wall Street in veliki bankirji pritiskajo na kongres, da dežela obdavi stavbinska in posojilna društva na ta način kot privatne banke, toda ligini zastopniki so to uspešno preprečili.

Prof. J. Pugh od American Saving Building & Loan Institute, Chapter 64, je apeliral na delegate in tajnike, da se vpišejo v ta chapter in se seznanijo z knjigovodstvom, poslovanjem in o drugih potrebnih rečeh, ki bodo v večjo korist društvom in delničarjem, in je naglašal, da bi morala stavbinska in posojilna društva ravno tako oglašati v lokalnih listih v dobrih in slabih časih, kot drug business, ker le z izobrazbo ljudstva bo mogoče večji napredek in večja varnost vlagateljev. Temu priporočilu je sledil g. Sidney J. Keelik, tajnik prej omenjenega Instituta s povabilom, da se stavbinska in posojilna društva okraja Cook v celosti organizirajo in skupno oglašajo v raznih listih in se poslužujejo tudi radia v ta namen, da se tem bolj zaneresira splošna javnost za stavbinska društva, njih delo in varnost vloženega denarja.

G. Joseph J. Janda, predsednik češko-slovenske lige je podal daljše poročilo, tičeče se okraja Cook, ravno tako sta poročala o njih delovanju g. John Czekala, o delu med Poljaki in g. John Kuchinkas o njih delu med Litvinci.

Zadnji dan zasedanja so bili podani razni računi, resolucije in priporočila kot tudi določitev kraja konvencije.

V nov odbor lige so bili izvoljeni: Frank O. Schneider, Kanake, predsednik; R. McConachie, Sparta, prvi podpredsednik; Nicholas Johnson, Batavia, drugi podpredsednik; Albert Niedbalski, Chicago, tretji podpredsednik; William Raddatz, Chicago, četrti podpredsednik; W. B. Whitlock, Springfield, tajnik; O. W. Walkup, Galesburg, blagajnik.

Naj omenim, da je mesto Peoria, ki leži ob reki Illinois in ima zelo lepo lego, drugo največje mesto v državi Illinois in da šteje nad 100 tisoč prebivalcev. Pred prohibicijo je bilo tu jako živahno, mesto je tedaj slovalo kot centralni žitni trg in pa radi velikih žganjarij.

K zaključku naj še omenim, da je imelo Jugoslovansko stavbinsko in posojilno društvo ob zaključku računov dne 30. septembra t. l. \$388,316.82 imovine in da je bila 52. serija delnic izdana 2. oktobra. 53. serija pa bo izdana v soboto, 2. januarja 1932.

NAPRODAJ 4 nadstropna zidana hiša, 14 sob, 6 kopalnic, soparna kurjava in vrtiček. Dohodek nad \$200.00 na mesec. Lahko odplačila. Vsemom tudi v zameno priključno posuštvo v starem kraju. Pišite na poštni list na Mrs. E. VOLK, 574 JEFFERSON AVE., BROOKLYN, N. Y.

SLOVENSKI AMERIKANSKI KOLE DAR

imajo v zalogi sledeči
naši zastopniki:

M. Bajuk, Walsenburg, Colo.
A. Bobek, Cleveland, O.
J. Blis, Chicago, Ill.
J. Brezovec, Conemaugh, Pa.
A. Germ, Braddock, Pa.
J. Jovan, West Newton, Pa.
J. Koren, Milwaukee, Wis.
F. Masle, Little Falls, N. Y.
R. Metek, Brooklyn, N. Y.
A. Močnik, Girard, Kans.
J. Previč, Export, Pa.
A. Sattich, Pueblo, Colo.
F. Sheffar, Turtle Creek, Pa.
J. Slapnik, Collinwood, O.
C. Strnisha, Gowanda, N. Y.
F. Stular, Detroit, Mich.
J. Zelenc, Waukegan, Ill.
J. Zorman, Sheboygan, Wis.

POZIV!

Podpisani pozivljamo osebo, ki je pisala anonimno pismo moji ženi v staro domovino, da se oglasi. Gotovo se ne zaveda, kaj je storila z lažnjivim poročilom. Moja žena je nesrečna za celo življenje, ker veruje lažnjivemu poročilu, da sem se preselil na Oakley samo radi bab. To je velika laž. Jaz sem se selil zato, da imam bližje na delo in da mi ni treba plačevati stanarine. Dalje piše, da delam vsak dan, kar ni res; jaz delam samo tri do štiri dni v tednu in sem srečen, da je tako. Ker se toliko zanimam za mene, zato želim izvedeti tudi ime, da vem s kom imam opraviti. Imam pa prijatelje, ki lahko svedočijo, da pošteno živim in da je vse laž, kar je opravljiva roka napisala o meni in zato se zdaj zgražajo nad osebo, ki je tako grdo obrekovalo mene napram moji ženi.

Zahtevam torej, da se oglasi, če ne, bom pa skušal dotično osebo iznajti in zadoščenje iskati na pravem mestu.

Frank Papež, Oakley, Wyo.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

Special Interest Accounts

Veliko rojakov, ki so želeli na hitro dvigniti denar, bodisi vsled nujne potrebe, vsled nakupa hiše ali posestva in pa oni, želeči potovati v stari kraj, se je prepričalo, da denarja v mnogih slučajih niso mogli dvigniti, ampak šele po preteku odpovednega roka, kar je povzročilo nepotrebne zamude in velikokrat tudi stroške.

Pri nas naloženi denar zamore vsak vlagatelj dvigniti takoj, BREZ VSAKE ODPOVEDI, kar je v mnogih slučajih jako važno.

Vloge obrestujemo po 4%

Sakser State Bank

32 CORTLAND STREET

NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

New York, N. Y.

Po končanem poletju se je v naši naselbini zopet oživelo društveno življenje. Veselice so bile skoro vsako soboto in vsako nedeljo.

Zadnjo soboto je "Slovan" priredil Martinovanje, ki je bilo zelo dobro obiskano. Zares takega obiska nikdo ne bi pričakoval; mnogo ljudi je namreč moralo oditi, ker niso več dobili prostora.

Zabava je bila v vsakem oziru kar najboljša, toda naj mi razni predstavljalci pri krstu novega vina oprostite, da jih ne navedem po imenu, kajti ne laskam se rad. Bili so vsi dobri in tudi splošna postrežba ni mogla biti boljša.

Kot je vse kazalo, je moral imeti "Slovan" lep dohodek. Čestitam!

— Prihodnjo nedeljo bo pa zopet zabava "Bleda" na Osmi.

Igrali bodo igro "Don Fernand" in kot so mi nekateri igralci povedali, je igra nad vse zabavna.

Prav gotovo bo navzlie sedanjim pasjim dnem dobra udeležba, kajti vsak Slovenec v New Yorku ve, da so pri "Bledu" zelo dobre igralske moči.

Tudi jaz bom tam in vsem, ki bodo prišli, kličem: Na svidenje!

Poročevalec.

Detroit, Mich.

Zopet se nam obeta nekaj lepega na našem odru.

V nedeljo, dne 22. novembra, vprizori pevski in dramatični zbor "Slavee" lepo igro "Čarovnica".

To bo prvi nastop tega še mladega zbora, pa si je zadal jako težko nalogo, ker iznenaditi hoče občinstvo z res lepim in bogatim programom.

Že sama igra "Čarovnica" je nekaj lepega, polna domačega petja, veselega kmetskega življenja, nesrečne ljubezni itd. Poleg tega nastopi pevski zbor, in tudi med dejanji bodo peti lepi dueti.

Kot se že omenil, je to prva Slavčeva prireditve. Pokažimo pevcem in igralcem, da se zanimamo za lepo slovensko pesem in dramatik in pridimo polnoštevilno.

Ker vemo, da so slabe delavske razmere, smo naredili jako nizko vstopnino in sicer 40c v predprodaji, 50c pri vratih.

Toraj ne pozabite v nedeljo 22. novembra ob 3. uri popoldan v Delavskem Domu, 437 S. Artillery Ave.

C. Stular.

Peter Zgaga

Bogatin je v gotovem oziru res usmiljenja vreden človek.

Če ničesar ne dela, pravijo, da živi na stroške drugih ljudi; če pa dela, pravijo, da drugim ljudem kruha odjeda.

Letos so ženski, kožuhi dosti ceneji kot so bili lani.

Toda žena mora tudi dosti bolj jokati, predno preprosi moža, da ga ji kupi.

— Ženske — je rekel neki pisatelj — so paradiž za oči, vice za denarnico in peklo za dušo.

Oba, tako možki kot ženska, sta dosti prispevala k civilizaciji.

Toda prispevki se zelo razlikujejo med seboj.

Moški naprimer je iznašel motor za avtomobil, dočim je v avtomobilu iznajdba ženske stekleno vazo, v kateri je šopek suhih rož.

Postaren bogatin je vzel za ženo mlado, toda rečno lepoticco.

Zelo mu je bila udana in tudi hvaležna mu je bila, ker ji je dal živeti v razkožju in je izpolnil vsako njeno željo.

Ko se je neko jutro bil, ji je rekel:

— Ko je človek obrbit, se pa res čuti za dvajset let mlajšega.

— Zakaj se pa zjutraj briješ? Raje bi se zvečer — mu je rekla.

Kdo zamore rešiti nganko, kako je to, da ni nobena heč taka kot je njena mati, navzlie temu so si pa vse ženske podobne.

Ni prav, če možki vse poje, kar mu ženska ponudi.

Če bi bil Adam malo bolj izbiren in bi zavrnil jabolko, ki mu ga je Eva ponudila, bi bili še danes v paradizu.

Tuce je prišel v malo mestece in boječ vprašal domačina, kje bi se moglo dobiti požirek pijače. Domačin mu je pokazal veliko hišo rekoč:

— Valite tam tisto hišo?

— Da, — je odvrnil tujec.

— V nji živi načelnik tukajšnje podružnice Antislonske Lige.

— On vendar ne prodaja žganja — se je začudil tujec.

— Je rekel, da ga mesec dni ne bo prodajal, ker so ga zadnji teden dvakrat zaporedoma zalotili. Edinole v tisti hiši ne dobite žganja, sicer pa v vsaki.

— Oče, kaj pa je to "časnikarska raea"? — je vprašal sinček očeta.

— Če si urednik kaj izmisli, pa da natisni kot resničen dogodek. Če naprimer čitaš v časopisu, da je krava vrgla tri teleta, je to ponavadi le eno tele, dve sta pa raci.

Malo pred koncem pridige pride v cerkev bogata nališana dama in sede v prvo klopo.

Župnik, ki je pridigo zaključeval, jo je zaključil s sledečimi besedami:

— Da, da, dragi farani, na svet so različni ljudje. Ta misli to, oni misli ono. Ona gospa v lepem rdečem klobuku misli naprimer, da se je pridiga šele začela, pa se je že končala. Amen.

V malem češkem mestecu je bil izvoljen za župana neki nezaposleni.

To se pravi, da mu tudi v bodoče ne bo treba posebno delati.

Neka pesem pravi, da je revež tisti, ki ne ljubi vina, ženske in petja.

Rojak se je globoko zamislil in žalostno rekel:

— Ej, prijatelj, če bi bil prisiljen piti mojo lansko kislico, če bi imel mojo ženo in če bi moral poslušati njeno petje, bi vse drugače govoril.

Zloglasnega gangsterja Capona je dala vlada zapreti, ker ni plačal dohodninskega davka.

To je dober nauk za druge gangsterje in butlegarje. V bodoče bodo od svojih rokovanjskih dohodkov točno odrajtali dohodninski davek ter bodo lepo v miru živeli.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RUDOLF KRESAL:

GROB

Umrla je kakor majhen, od vseh ljubljen otrok. Njen žalostni obraz je bil v življenju kakor neprenehoma se obletajoča vrtnica, ki nenehoma cvete v enem samem cvetu — ki ji cvetni listi nenehoma odmirajo in zmerom iznova pogajajo, kljub tih, vsem ljudem prikrivani želji: da bi se vse življenje v eni sami minuti obletelo — se pozabilo.

Zadnje dni pred svojo smrtjo je pogosto stala pri oknu. Včasih je stopila samo pred tenko prosojno zaveso in se zastrmela na cesto, na živo, široko progo, ki se je na obzorju lomila in izginjala v vrhovih dreves.

Kdaj pa kdaj jo je kdo presenetil.

— Vanda!

In Vanda se je zdrnila, se preplašeno ozrla in pol vprašujoče pol začudeno pogledala človeka, ki jo je zmotil v njeni tih zamaknjenosti. Čez nekaj trenutkov pa je polglasno vprašala:

— Kaj je?

Človek se ji je nasmehnil. Tako dobro se ji je nasmehnil, da je Vanda zgrabila v prsih in bi bila najraje zavpila:

— Ven!

Pa ni. Trudno je pobesila glavo se oprlija stola in čakala, da bi oni izpregovoril. Sicer pa je vedela, kako se bo izteklo. Bil je domači človek. Pri njej so bili včasih vsi ljudje domači. Mati, oče, sestra, brat ali sestrična — ali "nanka ali znanec". Vsi so si do nje lastili neke čudne pravice. Vsem se je zdelo, da so ji neskočno potrebni, da ji morajo pomagati — v nasprotju primeru, da bi se ji utegnili kaj neugodnega pripetiti. Vsi ti dobri ljudje so jo po prstih obiskovali. Tako tih so trkali na njena vrata, da trkanja ni mogla slišati. Prav tako tiho so vrata odpirali, še bolj tiho vstopali — in iznenada, povsem iznenada, premišljeno in dobrohotno, s skoro usmiljenim nasmehom rahlo poklicali:

— Vanda!

Tako so jo obiskovali dan za dnem v njeni sobi. — Pa v njihovih očeh je bil čuden ogenj, nekaj strašno čuječega, nekaj prežetega je bilo v njih — neprenehoma pričakujočega:

— Zdaj zdaj se bo ž njo nekaj zgodilo!

Ah, — se je Vandi pritaženo izvil vzdih. — Ljudje! — Povsod samo ljudje! — Eden je bolj neumen od drugega!

Ir, ko jo je obšla ta misel o ljudeh, je pobesila glavo in se oprlija stola. — Žal ji je bilo obsodbe — ali sovraštva, neke nepremagljive odvrtnosti do vsega živvega okrog nje, brezupne praznoti, ki je prihajala od človeka vanjo — v sebi ni mogla zatreti.

— Ona sama v miru svoje sobe, — to je bil njen svet. Mračna v njej nenehoma bijoče misli in bolest zaradi vsega — želja: čim dalj od ljudi, ki venomer preže na vsak njen korak — neznanost lastnega notranjega življenja —

spor z vsem obstajajočim svetom — vse to ji je dajalo nestrpen obup, strahotno naveličanost.

— da ji je nekoč — pred leti — roka nehala drhteti — in je segla po majhni, po zelo majhni steklenki s prozorno belo tekočino, se z mrkim nasmehom dotaknila roba njenega vratu, jo nagnila in izpila vse do dna.

In že takrat je bilo tako: neslišno trkanje, tihotapsko odpiranje vrat in rahlo vprašanje:

— Vanda?

Ugledali so jo na tleh — zvito v klobčič, s spacenim obrazom, s široko odprtimi očmi...

— Vanda!

— Krčevit, tih stok.

Po vsej hiši krik, zvonjenje telefonskega zvonca. — Čez nekaj minut pretresajoče zategnjeni glas sirene reševalnega avtomobila.

Čez dva meseca se je spet povrnila v življenje.

V grob. V tisti njej lastni svet, iz katerega ni bilo nobenega izhoda... v katerem je bila le široka nepregledna ravan, po kateri je taval brez najmanjšega namena iz dneva v noč, iz noči v dan, brez solca in brez oblačnega neba.

Nič. Nič, ni bilo! —

Brez ljubezni, le s hladno mržnjo v srcu je hodila med hišami in v hiše — pa se ji je celo to zdelo nemumno, nesmiselno.

Kaj? — Čemu toliko korakov, toliko napora, toliko zgibov, hrupa in besed — ko je vse, prav vse nepotrebno!

Pa so ji prinašali rož. Nihče je ni nehal prinašati rož. Ljudje so jo imeli radi. Ta ali oni jo je blazno ljubil. Ona pa je sovražno govorila:

— Zakaj trgajo rože?

— Vendar — vsi so si šteli v svojo sveto dolžnost, da jo razveseljujejo — z rožami — in kdaj pa kdaj celo z veselimi besedami.

Vse zaman. — Vsak njen greh so jih odpustili, še preden je bil storjen. — Prinašali so ji rože — neprenehoma — vsak človek mora rože imeti rad — vsak dan so ji nosili sveže šopke — bele, sinje in rdeče cvetove — otožni, v neznanem sanje zamaknjeni, z obupom obdarjeni vrtnarici.

Ona pa je videla:

Grozo in stud med rožami.

Kadarkoli jih je pogledala, je videla roko, ki jih je izročila.

Roko, ki jo je sovražila — roko, ki je rože trgala ali kupovala — delala oboje s trgovskim nasmehom.

Vandini vsega tega izkazovanja pozornosti ni bilo treba. Vse to jo je nenehoma spominjalo svojega praznega obupnega življenja, v katerem si ni prav ničesar želela. In šepetala je:

— Vsi samo kupujejo!

Pogosto se ji je dogajalo, da je sanjala o teh rožah, ki so ji prinašale rože, da bi jo z njimi razveselile. V sanjah se obupno dvigala v polsnu in govorila:

Stran! Stran!

Ali so se iztezale proti njej, jo davile. Z razklenjenimi prsti in hotne so segale po njenem srcu, ji v obraz metale rože — bele, sinje in rdeče cvetove — in se je dotikale sive, košene in tolste roke.

Mati, oče, sestre, bratje, sestrične, bratrance, tete, strici, znanke, znanici, o, koliko znancev, sto in sto ljubivih nasmehov, rok, nešteto drhtečih rok — v njih vse utelešeno, vidno pozelenje po živi, sveži, nežni in bolni tvari — z bolestnosanjavimi očmi...

— Vanda! Vanda! — kličejo od povsod.

Sto! Tisoč rok jo hoče!

In vsaka roka ima svojo zgodovino. Vsak roka je opečtena s sedmimi poglavitnimi grehi. V vsaki roki je skrivnost človekovega življenja. — Kako se vse — peha — kako! — za prazen nič: da nekomu lahko z denarjem kupijo rože! — da ga zakopijejo v omamno rarkošje, da se vanj brezumno zarijejo, da zavladajo — da zavladajo!

Vanda kolne sebe žensko. Vse rože, vse skrbne roke. — Mater, očeta — vse ji je tuje, povsem odveč. Vsak človek ji je ječar! — In pred seboj vidi nešteto nagubanih čel — ki se bijejo za nekaj — pa se tega prav nič ne zavedajo — in grabijo — pa vedo, prav dobro vedo čemu! —

Po prstih prihajajo k njej — k nežnemu, bolnemu bitju — da bi ga ne preplašili, — s tihotapskimi koraki. — Kako čudno je o prepoznavi tiste roke, katerih prsti so razklenjeni kakor kremplji roparice in je v njih strah, da bi ne napravile prevelikega suma. — Pa saj ni moči drugače — prav v tem so neskočno grabežljive, ker trkajo tam, kjer bi ne smele, ker motijo tistega, ki si prav nikogar ne želi blizu, ne ljudi ne mož s posebnimi cvetovi.

Ob osmih zjutraj hiti Vanda v urad. Na cesti je vsem podobna. Z nasmehom odzdravlja, z nasmehom pozdravlja.

Pri pisalni mizi je neobčutljiv stol. Bela, malo drhteča roka drsi preko papirja.

Do dvanajstih.

In od dveh do šestih.

Ali Vanda komaj ve kaj dela.

Zaradi nečesa popiše na dan nekaj listov papirja. Zdj pa zdaj tipka.

Nekdo ji je z močnim osornim glasom narekuje. Kaj? Vanda tipka. O čem piše — ne ve. Tipke padajo in vstajajo. To je vse. Potem je prvega en tisoč dinarjev. Prav. — Zdi se, da človek, ki narekuje, nekoga terjaja za dve sto dinarjev.

Vanda piše.

Vmes je slišati psovko. Gre za dve sto dinarjev.

Tako ji teko dnevi.

Jesen se je nagnila v drugo polovico oktobra.

Vanda stoji ob oknu in gleda na cesto.

— Tam, kjer se cesta lomi, na obzorju, kjer izginja v vrhovih dreves je bel kos neba, ki je omreženo. Drevesa so gola. Veje segajo druga v drugo.

Ni solnca ne oblakov.

Nebo je belo.

Zdj pa zdaj motno posivi. — Potem zasije od nekega luč — in nebo je spet belo.

Ona se je sedila sama.

Ljudje pa imajo časih do mrtvih čudno spoštovanje:

Mrtvim izpolnimo vsako željo. Jim damo mir vsaj tam — kjer nihče ne more nikogar motiti.

Enkrat na leto se jih spominjajo.

Zaradi praznika.

In ker je v tem prazniku veliko "estetike".

Rože so v njem. Potrgane, darovane rože. Venci in šopki.

Smrt — ni — nič.

Vanda pa je v neposvečeni zemlji.

Le malokdo zaide tja.

Posvečena je s krvjo.

Kdo od nas — sme soditi?

Kdo more dajati zakone tistim — ki čutijo v sebi svojo življenjsko pot!

Sleheri je sam svoj bič —

Vseh živih dan je.

Človek hoče človeka smerom na-

"Moram biti
dobra
mojemu grlu"

"Poskušala sem razne vrste cigaret, pa dajem prednost Luckies. Redno jih kadim, ker moram biti dobra mojemu grlu. To so me naučile moje prejšnjekušnje na odru. Vaš izboljšan Cellophane ovoj je izhoren. Potegnem za tab, pa je odprt."

Kay Francis

Ko je Kay Francis zapustila oder in vstopila v Hollywoodsko arnado, so dobile slike slavnega rekruta. Visoka lepa brunetka je sijajno uspela pri prvem nastopu ter je namenjena tudi za večje stvari. Ona je izmed Warner Bros. najjasnejših zvezd.

*****

Napravljene iz najfinejšega tobaka — Smetane mnogih Letinj — samo LUCKY STRIKE nudi zaščito grla potom posebnega "TOASTING" procesa, ki vsebuje uporabo Ultra Violetnih Žarkov — proces, ki odpravlja gotovo pečenje, hudo zdržljivost, ki je naravno navzoča v vsakem tobaknem listu. Ti izgnani dražljivci niso navzoči v vaši LUCKY STRIKE. "Zunaj so, zato ne morejo biti notri!" Ni čuda, če so LUCKIES vedno mile za vaše grlo.

"It's toasted"

Zaščita Vašega grla — proti dražljajem — proti kašlju

In Mokrotno-varen Cellophane Obrzti ta "Toasted" Okus Vedno Svež

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE: 60 minut z najboljšimi glasbenimi orkestri na svetu, in Walter Winchell, kojega današnja napovedovanja postanejo satirne novice, vsak tork, četrtek in soboto večer preko N.B.C. omrežja.

PAVELIČ — POGLAVAR FALSIFIKATORSKE TOLPE

BEOGRAD, 27. okt.

Zasliševanje pred dnevi aretirane emigranta Petra Gruberja se nadaljuje že par dni in njegove izjave so naravnost senzacionalna odkritja o delovanju in načrtih izdajalske družbe emigrantov pod vodstvom na smrt obsojenega Pavelića in Perčeca ter bivšega avstrijskega oficirja Perčevića.

Peter Gruber je pobegnil iz Jugoslavije v marcu l. 1930. ter se nastanil v inozemstvu. Izdajal se je za zastopnika nezadovoljnih Srbov iz Hrvatske ter se udeleževal protidržavne akcije, ki jo je vodila v inozemstvu takoimenovana emigracija. Gruber je živel po raznih krajih Evrope, tako na Dunaju, v Budimpešti, Muenchenu, Trstu in Berlinu. V tem poslednjem mestu je izdajal vestnik "Budočnost", v katerem se je skupno s Pavelićem in Perčecem boril proti narodnemu in državemu edinstvu Jugoslavije. Bi je tudi v Sofiji, kjer se je pogajal in sporazumeval z vodstvom makedonstvujuših.

Pred dnevi se je — kot izjavlja — skesal svojega dosedanjega delovanja. Pravzaprav se je sprl z voditeljem emigracije Pavelićem, ker ni hotel odobriti načrta za nove teroristične akcije v naši državi. Ker se je bal, da ga bodo emigranti iz maščevanja ubili ali da ga vsaj onemogočijo pri oblastvih one države, ki to akcijo podpira, se je odločil, da se preda našim oblastim. Zato je odpotoval iz Muenchena, kjer se je sprl s Pavelićem, v Jugoslavijo s ponarejenim potnim listom, a na meji se je predal jugoslovanskemu obmejnemu komisarju ter mu povedal svoje pravo ime. K temu koraku pa ga je naganjala tudi okoliščina, da je bil dve leti brez vesti o svoji ženi in svojih družini, kakor tudi obzir do njegovih sorodnikov, ki ga radi njegovega delovanja niso hoteli več poznati. Kljub temu delovanju pa — pravi —, da se bo njegova prostovoljna predaja jugoslovanskim oblastim jemala v poštev.

Gruber pripoveduje dalje, da je bil med njim, Pavelićem in Perčevićem dogovorjen poseben sestanek v Muenchenu. Na sestanek da je imel priti tudi Pribičević. Dan sestaneka je moral določiti Pavelić, ki se je tedaj nahajal v Italiji. Ta poslednji je telefoniral iz Turina Perčeviću, naj Gruberju pove, da se bo sestanek vršil na sredo. On, Gruber, je že v tork odstopoval v Muenchen, kamor je prispel ono

★ Ali je Ugotovilo Miss Francis Placano?

Zanimalo vas bo izvedeti, da ni bil plačan Miss Francis niti en cent za gornje ugotovilo. Miss Francis kadl LUCKY STRIKE cigarete že pet let. Upamo, da bo ta objava izotako koristna nji in Warner Bros., njenim producercem, kot je njeno odobrenje LUCKIES vam in nam.

LUCKY STRIKE
"IT'S TOASTED"
CIGARETTES

MOKROTKNO-VAREN CELLOPHANE
Močno Zaprt — Vedno Pravilno
Edinstven Humidor Zavojček
Zip — Pa je odprto!

Ali vidite pritrjen "tab" vrhu zavojčka. Pritisnite polovico s svojim palcem. Obrzite drugo polovico. Preprosto. Hitro. Zip! To je vse. Edinstveno! Zavito v Cellophane, ki je varen proti prahu, mokroti in bacilom. Čisto, zaščiten, lepo SVEŽE! — kaj more biti bolj moderno kot LUCKIES' izboljšani Humidor zavojček — tako lahko za odpreti! Dame—LUCKY TAB je zaščita za vaše prste.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Gruber je bil ta dan pri Paveliću na kosilu, a popoldne je imel z njim nov sestanek, na katerem mu je sporočil, da se on ne bo spuščal v akcijo s takimi sredstvi, temveč da bo nadaljeval akcijo na svojo roko. Pavelić se je tedaj hudo razjezil nanj, začel groziti in končno rekel, da upa, da se bo Gruber do drugega dne popoldne spremislil, preden Pavelić odpošlje v Berlin.

Gruber je nato odšel. Pavelićovo grožnje so napravile nanj težak vtis in takoj se je preselil v drug hotel. Upal je še, da bo Pribičević prihod vso stvar popravil. Toda Pribičević ni prišel. Ko je drugi dan zopet obiskal Pavelića in mu sporočil, da Pribičevića ni, se je Pavelić raztogotil in mu očital, da je on tega kriv. Ko se je pomiril, je Gruber zopet vprašal ali pristane na novo akcijo. Ta mu je odgovoril, da vztraja pri svojem večeršnjem sklepu. Tedaj je Pavelić zavpil nanj: — Če ne boste z nami, vam tukaj ne bo ostanka!

Odšel sem — zaključuje Gruber svojo izpoved — ne da bi se poslovil. Dojel sem vso resnost Pavelićevih groženj ter sem se naglo odločil. Sedel sem na prvi vlak in se odpeljal proti Jugoslaviji. V Salzburgu sem se ustavil in zbral neke informacije, katere so me le še potrdile v mojem sklepu, da se prostovoljno izročim jugoslovanskim oblastim.

SMRT ZARADI PREDNOSTI

Prepir radi 10 centov vrednega naročila ocvrtih rib v neki restavraciji v New Yorku velja 38 let starega črnca Samela Jacksona življenje. Jackson je šel v restavracijo in si naročil ocvrte ribe. K njemu prisede nepoznan možič in naroči isto.

Ko strežnica prinese, je Jackson zahteval, da dobi prvi, ker je naročil prvi, neznane pa ravno tako trdovratno zahteva, da je on prvi na vrsti. Tedaj pa neznanec potegne revolver in ustreli črnca v glavo. Nato pa je izginil.

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

11

(Nadaljevanje.)

— Na mene, zakaj? — vpraša Wolf presenečen.
— Da, rekel je, da ga preveč zanemarjam in sicer zaradi vas in v tega sploh ne zaslužite.

— Milostljiva gospica — v resnici — vem — preveč časti. — Bil je kot na šivankah. Vsak trenutek je morala priti Marija in bi ga videla, da se izprehaja z Gabrijelo, o, kaj bi si mislila! In res, že od daleč jo vidi prihajati naprej — zdaj, zdaj ga je morala zagledati. Veselje zažari na njenem obrazu, ko ga zagleda, toda njeno lice se takoj stemni, ko ga vidi v družbi dame.

Oba korakata mimo nje — Marija pozdravi Gabrijelo, ki ji pozdrav komaj odvrne z majhnim priklonom.

— Vi poznate to damo? — vpraša naglo Wolf.

— Dama? — pravi Gabrijela nekoliko zaničljivo. — Dama? Modistinja je v trgovini gospe Gundetove. Posebno je izvežbana v nakitu klobukov, ima zelo dober okus in vedno zahtevam, da mi ona streže. To je vse najino poznanje. In ljudje potem še mislijo, ako jih srečamo, da jih moramo pozdraviti.

— Ne bi bil mislil, da je kaka prodajalka. — pravi Wolf, samo da je imel kaj reči.

— Res, jako lepa je. To tudi moške vedno zapelje. Na ulici in v trgovini izgleda popolnoma ponižna in elegantna, pa vendar ni mnogo vredna. Mnogo se sliši o njej. Sploh pa je nemogoče, da jo tudi vi poznate, gospod Wolf? — pripomni poizvedujoče. — Ali niste govorili z njo v gledališču pri "Cinganskem baronu"?

— Zelo se motite, milostljiva. — pravi Wolf hladno in komaj je premagoval zadrego. Ali je mogoče tedaj kdo opazil, ko je samo mimogrede v gledališču pozdravil Marijo?

— Potem je gotovo moral biti kdo drugi. — odvrne Gabrijela brezbržno. — Ta oseba je bila gotovo in častnik je tudi bil, s katerim je govorila, to vem. Mislim, da ste bili vi! — Tako dekleta imajo veliko sree!

Vroče postane Wolfu, ko sliši tako govoriti o njegovi Mariji. Toda premaga se, ko zapazi Gabrijelin osupli obraz. Ta bi morala najmanj o tem slutiti da, —

— Presenečen sem. — pravi Wolf in se sili smejeti. — da se vi, milostljiva gospica, tako zelo zanimате za življenje uboge modistinje.

— Toda, gospod pl. Wolf, to je ravno zanimivo, da človek kaj takega ve. Saj vsakdo rad pogleda za zastor in bi rad iz onega kroga kaj vedel — to mora biti zelo prijetno. Poročnik Brenner mnogokrat spusti kako opazko —

— In kakšno?

— O, tega ne povem. Obljubila sem mu, da molčim — samo nekaj: tiha voda globoko dere. — se smeje škodoželjno Gabrijela.

— Ne razumem vas, gospica, kajti govorite v zagonetkah. — odvrne hladno. — Žal mi je, da se moram sedaj posloviti.

— Škoda. — pravi Gabrijela in obstane. — Toda, kaj ne, saj pridete zopet — kmalu — saj morate o mojem konju izreči svojo solho — in zelo lepo ime bi rada imela zanj — ali mi ne morete pomagati?

— V tem trenutku se ne morem spomniti nobenega primernege imena. Še manj pa za konja, ki je last dame. Malo bom pomislil in vam bom ime pisemno sporočil.

— Prosim. — zakliče veselo. — Pridite vendar jutri k nam na zajtrk, prosim.

— Ako bom mogel zaradi svoje službe. Ne vem še; imam mnogo opravila. — odgovori Wolf zamisljen.

— Samo napravite, da bo mogoče. Poročnik Brenner pride prav pogosto.

— Bom videl! Za vsak slučaj pozdravite gospoda očeta. — Na svidenje, milostljiva gospica! — Naglo poljubi njeno ponudeno roko, nato pa hitrih korakov odide.

Ponosno gre Gabrijela dalje z nasmehom in zadovoljno nečimurnostjo na svojih ustih. Toliko in toliko ljudi jo je že videlo skupaj z lepim Wolfom in vedela je, da so bile s tem zvezane mnoge sumnje. Kako ga je ljubila — morala je postati gospa pl. Wolfova in naj jo velja, kar hoče! Da bi saj imel mnogo dolgov — toda je bil vedno tako skreben in trezen — kako lepo bi to bilo, ako bi ga mogla osrečiti s svojimi milijoni! Za danes je bila zadovoljna; saj ga je videla in z njim govorila — jutri bo prišel na zajtrk in kdo ve, koliko časa bo še vzelo, da bo dosegla svoj cilj. Mladega elegantnega častnika je ljubila z ono trdovratno ljubeznijo, ki jo nosijo v svojem srečnem trmoglavju otroci, ki hočejo nekaj imeti, česar ne morejo dobiti, ali pa le z velikimi zaprekami.

Ob njegovi strani bi zavzemala povsem drugo stališče, kot pa sedaj. Wolf je imel velik ugled on je bil zelo priljubljen, kavalir od nog do glave, pri tem lep in razumen — in tako nepopisno ljubeznjiv.

Premišlja, kaj naj stori, da bi ga navezala na sebe. Moral bi imeti kako skrivno ljubinko, kakor je poročnik Brenner omenil. Toda tako ima vsak mlad človek — kaj bi bilo to! Samo ko bi vedela, katera? — Od onega večera v gledališču je imela na sumu Marijo Winterjevo. Da, imela je ostre oči; natančno je vedela, da je govoril z njo, dasi samo mimogrede in četudi taji — mogoče je bil to začetek! Slednjič je vseeno; to je hotela in tudi mora izvedeti. O tem je ni skrbelo. Z denarjem se vse doseže. In denarja je imela dovolj — on pa ni imel ničesar! Da bi vsaj igral, mogoče bi se dal k temu napeljati. In belila si je glavo, kako bi ga mogla najbolj ujeti.

Wolf ni bil nič posebno dobro razpoložen. Kaj si je morala Marija misliti! Ako pa ji vse okoliščine razloži, mra izpredvideti, da se je moral ozirati tudi na druge. Saj je bila vendar razumno dekle. Kako je Gabrijela opravljivo govorila o njej, s katero se ne more biti najmanj primerjati v čistosti in neomadeževanem značaju; Gabrijela s plitvo površnostjo in brezbržnostjo!

Ali je navzlic veliki tajnosti prodrla kaka vest med svet o njihovih sestankih? Prav gotovo bi bilo boljše, da gre iz mesta. Toda kako je mogel živeti brez nje?

Pred 15. julijem ni mogel pustiti svoje službe. Kam naj tedaj gre? Ko pomisli na svojo rodbino, se mu v bridkosti skrči srce. Oče mu ni pisal, za njega ni bil več živ. Samo Ervin, njegov razposajeni brat, se ga je vseh spomnil s par vrsticami. Wolf pa je imel veliko smisel za družino; pa komaj je spoznal žensko bitje, so se mu proti združitvi z njo pokazala tako velike težkoče. Imel je samo majhno premoženje, toda bil je že na tem, da postane stotnik in vsa zadeva ni izgledala tako slabo.

Toda Marija; o njej ni vedel mnogo. Od onega večera nista več govorila o tem. Rahločuten, kot je bil, je ni nikdar vprašal o njeni preteklosti. Pustolovka ni bila — ni mogla biti. — za kaj takega je bila preneodoljiva in neizkušena — dvomiti nad njeno odkritostjo bi bil greh. Te oči in ustnice niso mogle lagati, pa naj reče Stranski kar hoče.

V duhu mu stopi njen obraz pred oči; navda ga vroče hrepenenje, da bi v njenem objemu pozabil ves nemir, vse mučne misli. Toda potrpeti je moral do jutri, kar se mu je zdelo cela večnost. Kaj bi šele bilo, ako bi bil popolnoma ločena med seboj? — Kako veliko moč je dobila ljubezen nad njim; tega ne bi bil nikdar vrjel. Vse drugo mu je bilo brezpomembno — kaj je sedaj vprašal za priznanje in odlikovanje? Vsega je napolnjevala samo ona. Pogosto se ga je lotila nespametna bojazen, da bi mu je kdo odtujil. Misel na to mu je težila srce. Mir je dobil zopet šele v njeni navzočnosti, ki ga je osrečevala in manila.

(Dalje prihodnjič.)

NESREČNI IZNAJDITELJ

Poleg številnih iznajdb, ki so prinesle svojim duševnim očetom težke milijone, pozna pa zgodovina tudi dokaj takih iznajdb, ki so jih vzeli iznajditelji s seboj v grob, tako da nič ne vemo več o njih.

Lansko leto na pr. so poročali v Ameriki, da se je fiziku Burroughs-u posrečilo iznajti aparat, s katerim je s popolno sigurnostjo določil, ali se nahaja na tem ali onem mestu pod zemljo petrolej ali ne. Za dočanje, ali je kje petrolej ali ga ni, so morali prej — in še danes — kopati globoke jame, kar je mnogo veljalo. Velike ameriške petrolejske družbe so imele doslej velik interes na iznajdbi učenega fizika in so hotele njegovo iznajdbo odkupiti od njega za ogromno vsoto. Iznajditelj se je res z avtomobilom odpeljal v Los Angeles, in je vzel s seboj tudi svoj aparat, toda spotoma se je ponesrečil — avtomobil se je razbil, iznajditelj je vsled težke poškodbe umrl, od aparata pa je ostal le še kup starega železja in steklenih črepinj. O bistvu Burroughs-ove iznajdbe pa še danes ne vemo ničesar.

Amerikanec James Stephens je iznašel neko snov "feronovo" (novo jeklo), ki je bilo prav tako trdo kot jeklo, toda le eno tretjino tako težko in polovico cenejšo. Neka velika jeklarna mu je dala za preizkušnje vse svoje podjetje na razpolago. Duševni naper pa je bil prevelik — možu se je omračil um in nadavno je v umobolnici umrl. Tudi o bistvu njegove iznajdbe ne ve nihče ničesar.

V Franciji je delal fizik Renault dolgo let na tem, kako bi "vklentil" elektriko, ki je v zraku, v človeško korist. V svojem laboratoriju v Grenoble-u (Francija) je kazal stroj, ki je delal neprestano že tedne in tedne, ne da bi mu dovajali elektriko iz kakšne elektrarne.

Renault se je odpravljati oditi v Pariz, da bi svojo iznajdbo pokazal širšemu krogu strokovnjakov in je res tja tudi odšel. Ko pa je en dan pred napovedanim predavanjem še enkrat pogledoval in preizkušal svoj aparat, če je v redu, je nenadoma počilo, soba se je napolnila z dimom in Renaulta in njegovega pomočnika so našli

mrtva. Njegova iznajdba pa je ostala neznana.

V Angliji pa je neki Filer iznašel strahovito učinkujočo razstreljivo "erason". Tega razstreljivo je zadoščalo že mala kepica, pa je nastala v zemlji po eksploziji takšna jama, da je imela v njej večnadstropna hiša dovolj prostora. Angleška vlada je hotela iznajditeljevo skrivnost odkupiti, da ne pride kakšni drugi državi v roke, toda tik pred podpisom pogodbe je Fillerjev laboratorij zletel v zrak, s tem tudi skrivnost razstreljiva.

SENUSIZEM IN NJEGOV USTANOVITELJ

Med islamskimi pokreti je eden najmanj dobro znanih, čeprav igra še dandanes vlogo, senusizemski pokret, ki je delal prav do zadnjega časa veliko preglavice zlasti italijanskim oblastim v Tripolitani. Poročalo se je, s kakšno grozovitostjo so ga te oblasti skušale zatreti ali ga pregnati s tripolitanskih tal, kar jim je baje uspelo.

Ustanovitelj senusizma Sidi Mohamed Ali Es-Senusi, se je rodil po nekaterih zgodovinarjih 1796 v Mostaganemu v Algeriji. Z oseminajstletim letom je pričel študirati koran v Fezu, 1830 je odšel v Mekko, kjer je ostal dolgo let. Ideja vaha-bitizma, ki je hotela oživiti čisti prerokov nauk, je bila podlaga njegovemu nauku.

Kot vnanji simbol tega nauka je zgradil v Džebelu Abi Kubeisu svojo prvo "zavijo", nekakšno zmes svetlišča, šole, hotela in skladišča. Od tu se je razširil njegov nauk po vsej Arabiji in njegov učinek se je pokazal najbolj vidno v tem, da so stare roparske navade v tistih krajih izginjale. Sidi Mohamed ben Ali Es-Senusi je učil, da je treba delati dobro in izogibati se zlu, poštenost in učenost sta bila temelja njegove vere. Zaradi nastopa neke nasprotne verske ločine se je preselil v Afriko, in sicer v Cirenajko, kjer si je v l. 1854. ali 1855. izbral mesto Džarabub za svojo prestolnico. Senusizem se je naglo razširil po vsej Severni Afriki, a tudi v Arabiji si je ohranil svoj vpliv.

Ustanovitelj tega pokreta je umrl 1859 in na njegov grob so začele romati velike množice vernikov kakor na grob novega preroka. Džarabub pa je postal pravo središče arabsko-islamske kulture, še ob koncu prejšnjega stoletja so ga obiskovali učenjaki od vsepovsod, mnogo ljudi je tam študiralo, vsako pomembno delo svetovne znanstvene literature je prišlo v džarabubsko knjižnico, ki je štela mnogo tisočev knjig. Umetnost je preprekavala bojda celo irake in andaluzijske arabske pesnike. Zakaj je ves ta sijaj propadel, ni znano, vsekakor pa niso Italijani, ko so zasedli Cirenajko, našli za njim nobenega sledu več. Našli so le Senusijevo grobnico, na katero je dal njegov sin El-Mahdi zapisati v arabskih verzih med drugim sledeče besede: — To zavetišče je cvetoč vrt, na katerega sije božja milost in ki je znamenit po navzočnosti Prerokovega potomca.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

BLAZNIKOVE
Pratike
za leto 1932

Cena 20c

dobite pri

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

18. novembra: New York, Cherbourg, Hamburg

19. novembra: Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen

20. novembra: Olympia, Cherbourg, Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

21. novembra: George Washington, Cherbourg, Hamburg

22. novembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

23. novembra: Stuttgart, Cherbourg, Bremen

24. novembra: Homerie, Cherbourg, Augustus, Napoli, Genova

25. novembra: President Harding, Cherbourg, Hamburg

26. novembra: Olympia, Cherbourg

1. decembra: Paris, Havre

2. decembra: Hamburg, Cherbourg, Hamburg

3. decembra: Saturnia, Trst

4. decembra: Majestic, Cherbourg

5. decembra: Europa, Cherbourg, Bremen

6. decembra: Milwaukee, Cherbourg, Hamburg

7. decembra: President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg

8. decembra: Deutschland, Cherbourg, Hamburg

9. decembra: President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg

10. decembra: Deutschland, Cherbourg, Hamburg

11. decembra: De France, Havre

12. decembra: Berengaria, Cherbourg

13. decembra: Roma, Napoli, Genova

14. decembra: Bremen, Cherbourg, Bremen

15. decembra: New York, Cherbourg, Hamburg

16. decembra: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

17. decembra: Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen

18. decembra: St. Louis, Cherbourg, Hamburg

19. decembra: Vulcania, Trst

20. decembra: President Harding, Cherbourg, Hamburg

21. decembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

22. decembra: Europa, Cherbourg, Bremen

23. decembra: Hamburg, Cherbourg, Hamburg

HOLLAND-AMERICA LINE
STATENDAM

Rotterdam — Volendam
New Amsterdam — Veendam
STA. PRILJUBLJENA PARNIKA TE
Družbe

HITRA IN DIREKTA VOZNA
JUGOSLAVIA

preko Rotterdam ali Boulogne-sur-Mer
Potovanje s parniki Holland-America
Line pomenja udobnost, domače raz-
poreditve, nemoteno kuhinjo in po-
strelstvo. Znižane cene. Za po-
drobnosti vprašajte svojega lokalnega
agenta ali —

HOLLAND-AMERICA LINE
24 STATE ST., NEW YORK CITY

POZIV!

Vsi naročniki katerim
je, oziroma bo v kratkem
pošla naročnina za list, so
naprošeni, da jo po mo-
žnosti čimprej obnove. —

Uprava "G. N."

NARAVNOST V JUGOSLAVIJO
Nova jadranska orjaka
SATURNIA in VULCANIA

sta odlična med največjimi in najhitrejšimi
ladjami sveta. Uzorna služba vas
čaka. Ugodni, pozorni uslužbeni, ki
govore slovensko, so vam na razpolago.
In hrana je taka kot v najboljših hote-
lih. In samo pomislite na kratko, cene-
no železniško vožnjo v Slovenijo. Mali
stroški za prtljago in brezplačni vize.
Odičite se za potovanje vnaprej!

SATURNIA
3. decembra
VULCANIA
22. decembra

Katerikoli agent vam bo rezerviral kabino

COSULICH LINE

17 Battery Place New York

DVA VELIKA
BOŽIČNA IZLETA
V DOMOVINO

NA EKSPRESNIH OCEANSKIH VELIKANIH

"PARIS" — 1. DECEMBRA

Pod osebnim nadzorstvom LOUIS GOLDBERG-a, člana našega newyorškega urada in —

"ILE DE FRANCE" — 11. DECEMBRA

pod strokovnjakim vodstvom JOSEPH-a MAJDIČ-a, člana naše agencije v Buchsu

NARAVNOST V HAVRE

Naglica — Udobnost — Postrežba — Izborna hrana

NIZKE CENE DO LJUBLJANE IN NAZAJ

"Paris" \$162.00 "Ile de France" \$186.00

Zajamčite sedaj prostore. Vprašajte našega biznisa agenta za podrobnosti.

FRENCH LINE

19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

Ta krasna biva turistična družabna
soba je sedaj za potnike tretjega
razreda

Razveselite srca svo-
jih sorodnikov v stari do-
movini, predstavite jih z ugodno
ter preživite z njimi božične praznike.

Poseben Božični Izlet
V JUGOSLAVIJO (Preko Cherbourg-a)

na dveh velikih Cunardovih ekspresnih parnikih

AQUITANIA — 4. DECEMBRA

pod osebnim vodstvom Mr. J. J. Vodak-a

BERENGARIA — 11. DECEMBRA

pod osebnim vodstvom Mr. A. Markus-a.

Potniki tretjega razreda se bodo posluževali na teh parnikih prostoro-
rov bivega krasnega turističnega razreda brez posebnih stroškov.

Naši spremljevalci bodo skrbeli za udobnost potnikov na parniku
in na posebnih vlakih, ki jih bodo odvedli, kamor so namenjeni.

Zajamčite si takoj prostore.

Vprašajte vašega lokalnega agenta ali

CUNARD LINE

25 BROADWAY NEW YORK